

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sub quibus conditionibus, parag. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

er, erit illa, quæ superabundat in eo puncto, quo habens Bullam modo dicto jejunat, vel fortasse etiam (ut tenet a Gallegus) erunt illæ satisfactiones omnes, quæ erunt postea faciendæ; & non applicandæ, durante anno ejusdem Bullæ, quod certè, ut idem notat, b est magnum beneficium. Simile quid dici posset de impetrationis fructu, quod videre poteris apud Galleg. c & melius apud Castropal. d

Hæc explicatio, quam affert Bardi de Bulla p. 2. tr. 4. cap. 2. sec. 1. nu. 7. solum illud habet boni, quod alia melior non occurrit, nam certum gratis videtur confecta. Ego autem potius dicerem, dari quidem ejusmodi communicationem per Bullam, quandoquidem sic expressè conceditur à Pontifice, sed quænam sit, ignorari, donec Deus dignetur per aliquem, qui ipsi placuerit, declarare.

§. III.

Sub quibus conditionibus predicta concedantur.

1. Primò, sub Jejunio, vel te non valente jejunare, sub opere tibi commutato à Confessario, vel Parocho. Secundò, sub oratione fundenda pro unione Principum Christianorum contra Infideles, & pro victoria contra eosdem. Non posse autem hæc opera fieri per alium, ad hunc effectum, videtur manifestum, nam ex modo loquendi Pontificis imponatur, ut personalia.

2. Jam vero quoad Jejunium, illud debet esse voluntarium, unde non valet ad hunc effectum Jejunium ex pœnitentia tibi à Confessario impositum, nec Jejunium, ex præcepto Ecclesiæ. Scio Ludovicum e à Cruce sustinere, Jejunium Quadragesimæ sufficere, idque ex præsumpta voluntate Pontificis, qui non est censendus toto illo Quadragesimæ longo tempore, velle Fideles privare his Indulgentiis; Scio, inquam, hoc, sed assentire non possum, quia ubi verba disponeris sunt clara, non est locus præsumptioni; at, quid clarius, quam illud, *debes jejuniò nò suppositis*.

3. Major difficultas est, an satis sit Jejunium ex Voto. Bardi cum aliis putat, non sufficere, Gallegus autem, sufficere, quia Pontifex excludit Jejunium, præcepto non suppositum; & vult, ut sit voluntarium; at Jejunium ex Voto non est Jejunium ex præcepto, & est maximè voluntarium, atque ex devotio-

ne voventis. Non mihi displicet hic discursus.

4. Præterea commutans prædictum Jejunium iis, qui sunt impediti, non potest esse aliud, nisi vel Confessarius explicatus supra c. 8. §. 1. nu. 3. vel Parochus: & quia dicit Pontifex (eorum arbitrio) arbitrium autem in Jure semper debet esse rationale; ideo commutatio debet fieri prudenter juxta aliquam proportionem ad Jejunium, spectata qualitate personæ.

5. Prædictus b Gallegus sustinet, Jejunium hoc non posse commutari ad hunc effectum in orationem, sed debere commutari in aliud opus bonum pium distinctum ab oratione, atque errasse Rodriquez, cum dixit posse in orationem, quia, inquit Gallegus Pontifex vult duo opera, & non solum Orationem. Certè ego puto, id tutius saltem esse, sed non video, unde ita opera duo distincta exigat Pontifex, ut non possit Jejunium per replicatam Orationem compensari.

6. Illud denique hic concedo, quod concedit Castropalaus, i nam si quis ex aliqua causa infirmitatis, laboris, vel ætatis à præcepto excusaretur, poterit jejunare ad hunc effectum validè; quia jam illi ejusmodi Jejunium est voluntarium, & supererogationis.

7. Secundò, quoad Orationem fundendam, nihil esset explicandum cum in tenore Bullæ, quæ ad hanc pertinent, sint clara, nisi Rodriquez & cum Castropalao l scrupulum quemdam induxisset. Dixit enim hanc Orationem debere esse externam seu vocalem, nec sufficere solam mentalem; quia Pontifex (inquit Rodriquez,) quando præcipit opera satisfactoria, requirit externa, & visibilia. Verum puto, satis superque esse, mentalem, quia quando Pontifex vult vocalem Orationem, illam explicat injungendo Rosarium V. G. Septem Psalmos, Litanias, &c. Quod autem assumit Rodriquez, gratis assumit nos enim dicimus, quamvis Oratio vocalis sit magis proportionata visibili Ecclesiæ, non tamen semper eam esse necessariam, cum Pontifex possit concedere Indulgentiam se contententi V. G. & sæpè solet eam concedere dicenti, JE-

8. Scito deniq; hic duo. Primò, ad lucrandam hanc Indulgentiam, satis esse illam elemosynam, quæ datur in acceptione Bullæ, n Galleg. quia aliam non requirit Clausula hæc, ut notat Gallegus. n

A a 2

Sec. d. 60.

Secundo, satis esse non valde longas preces sed id distinctius dicam mox cap. 10. §. 2. n. 4.

CLAUSULA DECIMA.

Item qui, dicto anno durante, in singulis diebus Stationum almae Urbis, quinque Ecclesias, seu Altaria, seu, in illorum defectu, quinque unum altare devotè visiterint, precesque ad Deum pro Unione, & Victoria predictis fuderint, omnes, & singulas Indulgentias Stationum intra, & extra muros predicta Urbis, tam pro se, quam, per modum suffragii, pro defunctis, pro quibus visiterint, consequantur.

CAPUT X.

Quartum Privilegium. De Indulgentiis Stationum, quas concedit Bulla.

1. **V**isitantibus Ecclesias Almae Urbis Romae conceduntur variae Indulgentiae, quarum aliqua, quae conceduntur iis, qui visiterint hanc, vel illam designatam à Summo Pontifice Ecclesiam, sunt solenniores, vocanturque proprio vocabulo, Stationes, quia, ut Indulgentiae acquirantur, itur ad standum ibi, & ibidem orandum.

Has ergo Indulgentias Stationum, non autem alias, quae aliis titulis conceduntur in aliis Ecclesiis, concedit nunc in Bulla Pontifex, si illi, qui Bullam acceperunt, sequentes condiciones, quas statim explicabimus, ponant.

2. Et quidem singulis quibuscumque diebus anni esse Romae dictas Stationes, & ibidem praeter alias acquiri Indulgentiam Plenariam, notat Gallegus, a & Castropalaus. b

a Galleg.
Claus. 8.
dub. 70.
b Castrop.
de Bull. p. 5
num. 9.

§. I.

Quinque Ecclesias, vel Altaria visiterint.

1. **N**omine Ecclesiae venit locus Deo directus, ad Missam, divinaque Officia celebranda. Altaris autem nomine, venit locus ille, seu illa mensa firma, lapidea, vel lignea, super qua exhibetur sacrificium. Nam propterea Altaria quaedam in plateis, vel Congregationibus, vel locis similibus, ubi sacrificare non conceditur, à nomine Altaris hic excluduntur.

2. Rursus licet Oratorium privatum, in quo, ex peculiari concessione Pontificis, Missa celebratur in domo privata, dubitetur, an ad hunc effectum comprehendatur sub nomine Ecclesiae, docente Diana, c ac Trullenç. d comprehendi negante autem Gallego e tamen eius Altare hic per omnes comprehenditur suo nomine Altaris, quia sine controversia habet omnia requisita ad verum Altare.

3. Jam verò cum Pontifex eiusmodi visitationem concedat sub disjunctione, Ecclesiae, vel Altaris, puto fesse certum, telucrai has Indulgentias, si visiter quinque Altaria unius Ecclesiae, quamvis in tuo Oppido plures ad sint Ecclesiae.

4. Propter eandem disjunctionem puto, g te ad libitum posse visitare tria V. G. Altaria unius Ecclesiae, & duo alterius, vel contra quamvis in utraque plura extent Altaria. Sed.

5. Inquires Primo, Altare, in quo actu non adest illud, quod vocamus Portatile, seu Altareram, aptum ne est ad hunc effectum, de quo loquimur?

Respondeo, esse probabiliter aptum quia satis est, si illud sit ex se Altare, & ex licentia Superioris, aptum ad Sacrificium; secus, si non ad sint duo vel tres Tabalia, neque sufficeret.

Afferri pro hac Resolutione possit b Rodriq. h Roisq. qui docet, si in aliqua Ecclesia sit aliquod Canonium impedimentum, ob quod ibi celebrari legitime nequeat, esse aptum, ut, ad hunc effectum lucrandi Indulgentias Bullae, visiteretur, cum sufficiat locum esse Sacrum auctoritate Episcopi, & deputatum ad celebrandas Missas.

6. Quod si ponas, sive Altare Oratorii Privati iam esse redditum profanum, sive Altare Ecclesiae à Ministris redditum omninò ineptum ad Sacrificium per partialem V. G. vel totalem destructionem; non est mirum, si tunc illud excludamus, quia, ut sic, non retinet essentiam ut ita loquat, Altaris.

7. Inquires Secundò, si forte in aliquo Oppido non inveniatur quinque Ecclesiae, nec una cum Altaribus quinque sed cum uno tantum Altari, quid faciendum?

Respondeo. Tunc profectò concedit Summus Pontifex, satis esse, si visiteretur unum Altare quinques.

8. Hinc, si alicubi existas, ubi solum sit Oratorium privatum cum uno Altari, poteris cū fructu hujus Privilegii quinques visitare dictum.

c Dian. p.
er. 12. 70.
fol. 43.
d Trull. l.
de Bull. p.
9. dub. 11.
e Galleg.
8. dub. 71.
f Trull. l.
dub. 2.

g Lud. d.
Cruc. d. 1.
cap. 8. d. 1.
13. n. 1.
aliquo.

h Roisq.
In add. ad
Bull. 1. 1.
nr. 21.

b Roisq.
nr. 21.
m. 4.